

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud</u>	<u>Bladzijde</u>
	I <i>Mededelingen</i>	
	Hof van Justitie	
	HOF VAN JUSTITIE	
2002/C 261/01	Besluiten door het Hof genomen tijdens zijn vergaderingen van 17 september en 1 oktober 2002	1
2002/C 261/02	Zaak C-275/02: Verzoek van het Verwaltungsgericht Stuttgart van 11 juli 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Engin Ayaz en Land Baden-Württemberg	2
2002/C 261/03	Zaak C-282/02: Beroep, op 31 juli 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland	2
2002/C 261/04	Zaak C-284/02: Verzoek van het Bundesarbeitsgericht van 21 maart 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Land Brandenburg en U. Sass	3
2002/C 261/05	Zaak C-289/02: Verzoek van het Oberlandesgericht München van 25 juli 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen A.M.O.K. Verlang's GmbH en A & R Gastronomie GmbH	3
2002/C 261/06	Zaak C-291/02: Verzoek van Verwaltungsgerichtshof van 25 juli 2002 om een prejudiciële beslissing in het beroep van Rethmann Photo Recycling GmbH	4

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2002/C 261/07	Zaak C-292/02: Verzoek van het Finanzgericht Düsseldorf van 6 augustus 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Meiland Azewijn B. V. en Hauptzollamt Duisburg	4
2002/C 261/08	Zaak C-295/02: Verzoek van Het Niedersächsisches Oberverwaltungsgericht van 1 augustus 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Gisela Gerken en Amt für Agrarstruktur Verden	5
2002/C 261/09	Zaak C-298/02: Beroep, op 21 augustus 2002 ingesteld door Italiaanse Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	5
2002/C 261/10	Zaak C-306/02: Verzoek van de Commissione Tributaria di primo grado di Trento — Sezione 6 van 6 juni 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen in de gevoegde zaken tussen Petrolvilla & Bortolotti Spa (voorheen: S.C.D. Srl), Energy Service Srl, Panarotta 2002 Srl, Tumedei Spa, NTB Spa (voorheen: Nuova Tessilbrenta Spa), Hotel Bellavista di Litterini Valter e Nadia Snc, Cattoni Hotel Plaza di Cattoni Giancarlo e C Snc, Villa Luti Srl, Pavarini Components Srl, Tecnopal Srl, Funivie Madonna di Campiglio Spa en Agenzia delle Entrate (voorheen Direzione delle Entrate) per la Provincia di Trento	6
2002/C 261/11	Zaak C-312/02: Beroep, op 5 september 2002 ingesteld door Koninkrijk Zweden tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	6
2002/C 261/12	Zaak C-315/02: Verzoek van het Verwaltungsgerichtshof van 27 augustus 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Anneliese Lenz en Finanzlandesdirektion für Tirol	8
2002/C 261/13	Zaak C-317/02: Beroep, op 11 september 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland	8
2002/C 261/14	Zaak C-325/02: Beroep, op 16 september 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg	9
2002/C 261/15	Zaak C-328/02: Beroep, op 18 september 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek	9
2002/C 261/16	Zaak C-334/02: Beroep, op 20 september 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek	10
2002/C 261/17	Zaak C-335/02: Beroep, op 20 september 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg	10
2002/C 261/18	Zaak C-342/02: Beroep, op 26 september 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek	11
2002/C 261/19	Zaak C-343/02: Beroep, op 26 september 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek	12

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2002/C 261/20	Zaak C-344/02: Beroep, op 26 september 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek	12
GERECHT VAN EERSTE AANLEG		
2002/C 261/21	Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 10 juli 2002 in zaak T-146/00 DEP: S. Ruf en M. Stier tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (Begroting van kosten)	13
2002/C 261/22	Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 10 juli 2002 in zaak T-387/00: Comitato organizzatore del convegno internazionale „Effetti degli inquinamenti atmosferici sul clima e sulla vegetazione” tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Beroep tot nietigverklaring — Beroep dat in feite geschil uit overeenkomst betreft — Onbevoegdheid van gemeenschapsrechter — Niet-ontvankelijkheid)	13
2002/C 261/23	Beschikking van de president van het Gerecht van eerste aanleg van 11 juli 2002 in de zaken T-107/01 R en T-175/01 R: Société des mines de Sacilor-Lormines tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Procedure in kort geding — Opschorting van tenuitvoerlegging — Voorlopige maatregelen — Artikel 88 KS)	13
2002/C 261/24	Beschikking van de president van het Gerecht van eerste aanleg van 9 juli 2002 in zaak T-127/01: Carlo Ripa di Meana tegen Europees Parlement (Leden van Europees Parlement — Voorlopige ouderdomspensioenregeling — Schorsing van betaling — Bevestigend besluit — Ontvankelijkheid)	14
2002/C 261/25	Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 9 juli 2002 in zaak T-312/01: Jungbunzlauer AG tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Beroep tot nietigverklaring — Beroep dat zonder voorwerp is geworden — Afdoening zonder beslissing — Kosten)	14
2002/C 261/26	Beschikking van de president van het Gerecht van eerste aanleg van 8 augustus 2002 in zaak T-155/02 R: VVG International Handelsgesellschaft mbH en anderen tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Procedure in kort geding — Verordening (EG) nr. 560/2002 — Ontvankelijkheid van beroep in hoofdzaak)	14
2002/C 261/27	Beschikking van de president van het Gerecht van eerste aanleg van 12 juli 2002 in zaak T-163/02 R: Montan Gesellschaft Voss mbH Stahlhandel en anderen tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Procedure in kort geding — Verordening (EG) nr. 560/2002 — Ontvankelijkheid van beroep in hoofdzaak — Spoedeisendheid)	15
2002/C 261/28	Beschikking van de president van het Gerecht van eerste aanleg van 31 juli 2002 in zaak T-191/02 R: Giorgio Lebedef tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Procedure in kort geding — Kaderovereenkomst van 1974 tussen Commissie en vakbonds- en beroepsorganisaties — Opzegging — Ontvankelijkheid — Fumus boni juris)	15

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2002/C 261/29	Beschikking van de president van het Gerecht van eerste aanleg van 14 augustus 2002 in zaak T-198/02 R: N tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Procedure in kort geding — Opschorting van tenuitvoerlegging — Tuchtprocedure — Tuchtrechtelijk ontslag)	15
2002/C 261/30	Beschikking van de president van het Gerecht van eerste aanleg van 16 juli 2002 in zaak T-207/02 R: Nicoletta Falcone tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Procedure in kort geding — Vergelijkend onderzoek — Voorlopige maatregelen — Spoedeisendheid — Geen)	16
2002/C 261/31	Zaak T-165/02: Beroep, op 29 juni 2002 ingesteld door José Lloris Maeso tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	16
2002/C 261/32	Zaak T-242/02: Beroep, op 14 augustus 2002 ingesteld door Sunrider Corporation tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt	16
2002/C 261/33	Zaak T-245/02: Beroep, op 19 augustus 2002 ingesteld door Antonia de Jong tegen Europol	17
2002/C 261/34	Zaak T-252/02: Beroep, op 21 augustus 2002 ingesteld door Brighton Marine and Palace Pier Company tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	18
2002/C 261/35	Zaak T-254/02: Beroep, op 23 augustus 2002 ingesteld door „L” tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	18
2002/C 261/36	Zaak T-269/02: Beroep, op 2 september 2002 ingesteld door Pepsico Inc. tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	19
2002/C 261/37	Zaak T-272/02: Beroep, op 4 september 2002 ingesteld door stad Napels tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	19
2002/C 261/38	Zaak T-275/02: Beroep, op 9 september 2002 ingesteld door „D” tegen Europese Investeringsbank	20
2002/C 261/39	Doorhaling van zaak T-50/01	21

II   *Vorbereidende besluiten*

.....

III   *Bekendmakingen*

2002/C 261/40	Laatste publicatie van het Hof van Justitie in het <i>Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen</i> PB C 247 van 12.10.2002	22
---------------	--	----

I

(Mededelingen)

HOF VAN JUSTITIE

HOF VAN JUSTITIE

Besluiten door het Hof genomen tijdens zijn vergaderingen van 17 september en 1 oktober 2002

(2002/C 261/01)

Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft tijdens zijn vergadering van 17 september 2002 de volgende besluiten genomen:

Benoeming van de kamerpresidenten

Overeenkomstig artikel 10, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering heeft het Hof benoemd, voor een periode van een jaar aanvangend op 7 oktober 2002:

- M. Wathelet, rechter, tot president van de Eerste en de Vijfde kamer,
- J.-P. Puissochet, rechter, tot president van de Derde en de Zesde kamer,
- R. Schintgen, rechter, tot president van de Tweede kamer,
- C. W. A. Timmermans, rechter, tot president van de Vierde kamer.

Samenstelling van de kamers

1. De samenstelling van de kamers is voor dezelfde periode vastgesteld als volgt:

Eerste kamer

M. Wathelet, kamerpresident
P. Jann en A. Rosas, rechters

Tweede kamer

R. Schintgen, kamerpresident
V. Skouris en N. Colneric, rechters

Derde kamer

J.-P. Puissochet, kamerpresident
C. Gulmann, F. Macken en J. N. da Cunha Rodrigues, rechters

Vierde kamer

C. W. A. Timmermans, kamerpresident
D. A. O. Edward, A. La Pergola en S. von Bahr, rechters

Vijfde kamer

M. Wathelet, kamerpresident
C. W. A. Timmermans, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, S. von Bahr en A. Rosas, rechters

Zesde kamer

J.-P. Puissochet, kamerpresident
R. Schintgen, C. Gulmann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric en J. N. da Cunha Rodrigues, rechters

2. Voor elke zaak die hun wordt toegewezen, bestaan de Derde en de Vierde kamer (waaraan vier rechters zijn toegevoegd) uit de president, de rechter-rapporteur en een derde rechter, aangewezen volgens de volgorde op een lijst waarop de namen naar anciënniteit zijn gerangschikt en waarvan het begin bij iedere algemene vergadering met één naam verspringt.

3. Ter bepaling van de vijf rechters die zitten voor elke zaak die toegewezen is aan een grote kamer, dat wil zeggen de Vijfde en de Zesde (aan elk waarvan zeven rechters zijn toegevoegd), wordt voor het gerechtelijk jaar een lijst opgesteld. Deze lijst bevat de namen van alle rechters die deel uitmaken van de kamer, met uitzondering van de president, in na te noemen volgorde:

- a) de rechters van de kleine kamer van vier rechters, in volgorde van anciënniteit,
- b) de rechters van de andere kleine kamer in dezelfde volgorde.

Voor elke zaak bestaat de grote kamer uit:

- de president
- de rechter-rapporteur
- drie rechters, aangewezen volgens de volgorde op de lijst, waarvan het begin bij iedere algemene vergadering met één naam verspringt.

Indien een of meer rechters verhinderd zijn, geschiedt hun vervanging volgens de volgorde op de lijst. Bij verhindering van de president van de grote kamer dient hij echter bij voorkeur te worden vervangen door de president van de kleine kamer.

Wanneer het Hof of de kamer van oordeel is, dat meerdere zaken te samen moeten worden beslist (ongeacht of zij al dan niet formeel zijn gevoegd), is de samenstelling van het Hof of de kamer die welke bepaald is voor de zaak die als eerste in de algemene vergadering is gebracht.

4. Voor de periode tot en met 6 oktober 2003 luiden bovenbedoelde lijsten als volgt:

Derde kamer

(President: J.-P. Puissechet)

C. Gulmann, F. Macken en J. N. da Cunha Rodrigues, rechters

Vierde kamer

(President: C. W. A. Timmermans)

D. A. O. Edward, A. La Pergola en S. von Bahr, rechters

Vijfde kamer

(President: M. Wathelet)

D. A. O. Edward, A. La Pergola, S. von Bahr, C. W. A. Timmermans, P. Jann en A. Rosas, rechters

Zesde kamer

(President: J.-P. Puissechet)

C. Gulmann, F. Macken, J. N. da Cunha Rodrigues, R. Schintgen, V. Skouris en N. Colneric, rechters

Benoeming van de eerste advocaat-generaal

Tijdens zijn vergadering van 1 oktober 2002 heeft het Hof overeenkomstig artikel 10, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering, voor een periode van een jaar aanvangend op 7 oktober 2002, de heer J. Mischo benoemd tot eerste advocaat-generaal.

Verzoek van het Verwaltungsgericht Stuttgart van 11 juli 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Engin Ayaz en Land Baden-Württemberg

(Zaak C-275/02)

(2002/C 261/02)

Het Verwaltungsgericht Stuttgart heeft bij beschikking van 11 juli 2002, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 26 juli 2002, in het geding tussen Engin Ayaz en Land Baden-Württemberg, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Is de minder dan 21 jaar oude stiefzoon van een tot de legale arbeidsmarkt van een lidstaat behorende Turkse werknemer een gezinslid in de zin van artikel 7, eerste alinea, van besluit nr. 1/80 van de Associatieraad?

Beroep, op 31 juli 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland

(Zaak C-282/02)

(2002/C 261/03)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 31 juli 2002 beroep tegen Ierland ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. Shotter als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat Ierland, door niet de maatregelen te treffen die nodig zijn voor een correcte uitvoering en toepassing van richtlijn 76/464/EEG ⁽¹⁾ van de Raad van 4 mei 1976 betreffende de verontreiniging veroorzaakt door bepaalde gevaarlijke stoffen die in het aquatisch milieu van de Gemeenschap worden geloosd, de krachtens die richtlijn, inzonderheid de artikelen 7 en 9 daarvan, en het EG-Verdrag op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- Ierland te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie betoogt dat Ierland, in strijd met de artikelen 7 en 9 van de richtlijn, grotendeels heeft nagelaten, de ten tijde van de vaststelling van de richtlijn reeds duidelijk aanwezige fosforverontreiniging te verminderen en het ontstaan of de toename van dergelijke verontreiniging op andere plaatsen te voorkomen. Verder voldoen de door Ierland in 1998 vastgestelde kwaliteitsdoelstellingen voor fosfor en de Ierse maatregelen betreffende lozingsvergunningen niet aan de eisen van de artikelen 7 en 9 van de richtlijn. Ten slotte vertonen de door Ierland vastgestelde programma's ter vermindering van fosforverontreiniging aanzienlijke gebreken.

De Commissie stelt ook dat Ierland heeft nagelaten programma's ter vermindering van verontreiniging door andere in lijst II genoemde stoffen dan fosfor af te werken en op passende wijze uit te voeren en/of de resultaten van de toepassing van de programma's voor die stoffen in beknopte vorm mee te delen.

⁽¹⁾ PB L 129 van 18.5.1976, blz. 23.

Verzoek van het Bundesarbeitsgericht van 21 maart 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Land Brandenburg en U. Sass

(Zaak C-284/02)

(2002/C 261/04)

Het Bundesarbeitsgericht heeft bij beschikking van 21 maart 2002, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 2 augustus 2002, in het geding tussen Land Brandenburg en U. Sass, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Verzetten artikel 119 EG-Verdrag (thans artikel 141 EG) en richtlijn 76/207/EEG ⁽¹⁾ zich er tegen dat in een CAO-regeling krachtens welke perioden van schorsing van de arbeidsverhouding niet als diensttijd worden beschouwd, ook van de diensttijd wordt uitgesloten de periode waarin de arbeidsverhouding geschorst was omdat de werkneemster, na afloop van de mee te tellen acht weken beschermingstijd overeenkomstig § 6 MuSchG, tot aan het einde van de twintigste week na de geboorte zwangerschapsverlof overeenkomstig § 244, lid 1, AGB-DDR van 16 juni 1977 (GBl. I, blz. 185) heeft genomen?

⁽¹⁾ PB L 39, blz. 40.

Verzoek van het Oberlandesgericht München van 25 juli 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen A.M.O.K. Verlang's GmbH en A & R Gastronomie GmbH

(Zaak C-289/02)

(2002/C 261/05)

Het Oberlandesgericht München heeft bij beschikking van 25 juli 2002, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 9 augustus 2002, in het geding tussen A.M.O.K. Verlang's GmbH en A & R Gastronomie GmbH, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Moeten de artikelen 49 EG en 12 EG aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan een beslissing van een nationale rechterlijke instantie volgens welke in een lidstaat voor de prestaties van een advocaat uit een andere lidstaat in een in de eerste lidstaat gevoerd geding en voor de prestaties van een procureur (Einvernehmensanwalt) slechts recht op vergoeding bestaat ten belope van de kosten, belasting over de toegevoegde waarde daaronder begrepen, die in geval van vertegenwoordiging door een advocaat uit eerstgenoemde lidstaat zouden zijn ontstaan?

Verzoek van Verwaltungsgerichtshof van 25 juli 2002 om een prejudiciële beslissing in het beroep van Rethmann Photo Recycling GmbH

(Zaak C-291/02)

(2002/C 261/06)

Het Verwaltungsgerichtshof heeft bij beschikking van 25 juli 2002, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 12 augustus 2002, in het beroep van Rethmann Photo Recycling GmbH, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Zijn de bepalingen van verordening (EEG) nr. 259/93 ⁽¹⁾ van de Raad van 1 februari 1993 betreffende toezicht en controle op de overbrenging van afvalstoffen binnen, naar en uit de Europese Gemeenschap en van richtlijn 75/442/EEG ⁽²⁾ van de Raad van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen voldoende duidelijk en ondubbelzinnig met betrekking tot de vraag of een voorgenomen overbrenging van afvalstoffen moet worden ingedeeld in categorie R1 van bijlage II B (handelingen waardoor nuttige toepassing mogelijk wordt), dan wel in categorie D10 van bijlage II A (verwijderingshandelingen) bij richtlijn 75/442/EEG, opdat de betrokkenen (particulieren dan wel lidstaten) in staat worden gesteld de eventuele rechtsgevolgen van hun handelen in te schatten of zijn de genoemde bepalingen wegens onvoldoende duidelijkheid en de daaruit voortvloeiende onuitvoerbaarheid ongeldig?
2. Is voor de kwalificatie van een afvalverwerkingsmaatregel als handeling waardoor nuttige toepassing mogelijk wordt R1 (Hoofdgebruik als brandstof of als ander middel voor energieopwekking) van bijlage II B bij richtlijn 75/442/EEG, alleen beslissend of de afvalstoffen in hun totaliteit voor energieopwekking (energiebenutting) worden gebruikt en de opgewekte energie ook daadwerkelijk wordt benut?
3. Mogen de bevoegde autoriteiten van bestemming bij de vraag of een voorgenomen overbrenging van afvalstoffen als handeling waardoor nuttige toepassing mogelijk wordt (R1) dan wel als verwijderingshandeling (D10) moet worden gekwalificeerd, van de volgende criteria uitgaan?
  - a) Gevarenvermindering
  - b) Besparing van grondstofreserves
  - c) Besparing van energiebronnen
  - d) Besparing van vuilstortruimte
  - e) Doelmatigheid van de handeling uit milieutechnisch oogpunt
  - f) Economische doelmatigheid van de handeling

4. Geldt de volgende stelling?

Niet elke verbranding met energiebenutting is een nuttige toepassing in de zin van hadeling R1. Handeling R1 heeft niet alleen betrekking op de benutting van vrijgekomen verbrandingswarmte, maar vereist tevens een benutting als brandstof. Een brandstof wordt gekenmerkt door het vervullen van bepaalde criteria met betrekking tot de calorische waarde, het gehalte aan schadelijke stoffen en de verbrandingssnelheid en door een voldoende homogeniteit ten aanzien van deze kenmerken om het verbrandingsprocédé te kunnen sturen. Afvalstoffen die niet aan deze criteria kunnen voldoen, dat wil zeggen die een ontoereikende calorische waarde bezitten of een dermate variabele samenstelling hebben dat de verbranding niet afdoende regelbaar is (in conventionele verbrandingsinstallaties) of die zoveel schadelijke stoffen bevatten dat verbranding ervan tot ontoelaatbare emissies leidt, kunnen als zodanig niet als nuttige toepassing overeenkomstig R1 worden gekwalificeerd.

⁽¹⁾ PB 1993, L 030, blz. 1.

⁽²⁾ PB 1975, L 194, blz. 39.

Verzoek van het Finanzgericht Düsseldorf van 6 augustus 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Meiland Azewijn B. V. en Hauptzollamt Duisburg

(Zaak C-292/02)

(2002/C 261/07)

Het Finanzgericht Düsseldorf heeft bij beschikking van 6 augustus 2002, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 13 augustus 2002, in het geding tussen Meiland Azewijn B. V. en Hauptzollamt Duisburg, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

1. Moet artikel 8 bis, lid 1, van richtlijn 92/81/EEG ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat de als brandstof bestemde minerale olie in de lidstaat waarin zij in een normaal reservoir van een bedrijfsmotorvoertuig wordt overgebracht, nadat zij in een andere lidstaat reeds tot verbruik is uitgeslagen, niet met accijns wordt belast?
2. Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord, is artikel 8 bis, lid 1, van richtlijn 92/81 met betrekking tot de regeling van § 19, lid 2, MinöStG dan jegens verzoeker rechtstreeks toepasselijk?

3. Moet voor de administratieve en controleprocedure voor het in artikel 8, lid 2, sub f, van richtlijn 92/81 bedoelde mogelijke geval van verlaging van de accijns op basis van artikel 8, lid 3, van richtlijn 92/81 worden uitgegaan van de minerale olie zonder merkstof, of dient daarbij artikel 1, lid 1, van richtlijn 95/60/EG⁽²⁾ te worden toegepast?
4. Indien de derde vraag aldus wordt beantwoord dat de lidstaten die gebruik maken van de bevoegdheid van artikel 8, lid 2, sub f, van richtlijn 92/81, in een met het onderhavige geval vergelijkbaar geval de verlaging van de accijns ten uitvoer moeten leggen door middel van teruggaaf van betaalde accijns, schendt dan een verlaging van de accijns voor landbouwwerkzaamheden de vrijheid van dienstverrichting, wanneer de verlaging van de accijns is gekoppeld aan het merken voor fiscale doeleinden krachtens artikel 1, lid 1, van richtlijn 95/60, dat niet wordt toegepast door andere lidstaten, die wanneer niet overeenkomstig hun voorschriften wordt gemerkt, veeleer voorzien in fiscale sancties?
5. Wanneer de vierde vraag bevestigend wordt beantwoord, vervalt de belasting dan wegens schending van de vrijheid van dienstverrichting, of moet verzoekster in de lidstaat waarin zij gasolie aankoopt, in plaats van gemerkte gasolie waarvoor een lager accijnstarief geldt, om belastingvrijstelling te kunnen krijgen, ongemerkte minerale olie aankopen en vervolgens teruggaaf vorderen van de betaalde accijns?

⁽¹⁾ PB L 316 van 31.10.1992, blz. 12.

⁽²⁾ PB L 291 van 6.12.1995, blz. 46.

Verzoek van Het Niedersächsische Oberverwaltungsgericht van 1 augustus 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Gisela Gerken en Amt für Agrarstruktur Verden

(Zaak C-295/02)

(2002/C 261/08)

Het Niedersächsische Oberverwaltungsgericht heeft bij beschikking van 1 augustus 2002, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 19 augustus 2002, in het geding tussen Gisela Gerken en Amt für Agrarstruktur Verden, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Moet het steunbedrag ook dan ingevolge artikel 10, lid 2, sub a, tweede streepje, van verordening (EEG) nr. 3887/92⁽¹⁾ worden gekort, wanneer de ten tijde van de gelding van deze gemeenschapsrechtelijke bepaling aangevraagde speciale premie voor mannelijke runderen op juridische gronden niet aan het bedrijfshoofd kan worden toegekend, maar hij in de zin van artikel 44, lid 1, van verordening (EG) nr. 2419/2001⁽²⁾ wel feitelijk juiste gegevens heeft verschaft of anderszins kan bewijzen dat hem geen schuld treft?

⁽¹⁾ PB L 391 van 31.12.1992, blz. 36.

⁽²⁾ PB L 327 van 12.12.2001, blz. 11.

Beroep, op 21 augustus 2002 ingesteld door Italiaanse Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-298/02)

(2002/C 261/09)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 21 augustus 2002 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Italiaanse Republiek, vertegenwoordigd door U. Leanza als gemachtigde, bijgestaan door Fiorilli, avvocato dello Stato.

Verzoekster concludeert dat het het Hof behage:

- Beschikking (2002)2281⁽¹⁾ van de Commissie van 26 juni 2002 nietig te verklaren, voorzover deze voor Italië een financiële correctie van in totaal 12 253 816 EUR toepast met betrekking tot de begrotingsposten B1-1512-001 en B1-1512-004

Middelen en voornaamste argumenten

Steun voor perziken en peren bestemd voor de vervaardiging van macedoine-financiële correctie

Volgens de Commissie is in de seizoenen 1995/96, 1996/97 en 1997/98 steun toegekend voor producten die niet voldeden aan de definities in de verordeningen (EEG) nr. 1558/91⁽²⁾ en (EG) nr. 504/97⁽³⁾. Deze verordeningen voorzien slechts in de toekenning van steun voor perziken en peren

indien deze door warmte zijn verduurzaamd en zijn verpakt in hermetisch gesloten recipiënten. Voor de vervaardiging van macedoine bestemde perziken en peren zouden niet door warmte (pasteurisatie of sterilisatie) zijn verduurzaamd en zijn opgeslagen in open recipiënten, terwijl de producten slechts voor enkele dagen zijn opgeslagen alvorens aan macedoine te worden toegevoegd. De producten zouden, in strijd met de communautaire regelgeving, zijn gekwalificeerd als „tussenproduct voor de vervaardiging van macedoine”. Tot het verkoopseizoen 1997/98 was voor het product geen steun toegestaan. Dit standpunt van de Commissie is rechtens onjuist. De uitkering van steun aan de verwerkende industrie is geschied overeenkomstig verordening (EG) nr. 504/97, die onder perziken of peren op siroop en/of op natuurlijk vruchtensap verstaat perziken of peren zonder schil, heel of in stukken, door warmte verduurzaamd, verpakt in hermetisch gesloten recipiënten, met een opgiet van suikersiroop of van natuurlijk vruchtensap. Deze verordening bepaalt niets naders omtrent de recipiënten, de warmtebehandeling of de eindbestemming. Volgens de Italiaanse regering is de financiële correctie van 100 % voor producten bestemd voor de vervaardiging van macedoine en opgeslagen in hoeveelheden van 200 kg onwettig, zodat zij moet worden nietigverklaard.

Ontoereikende controles van de voorraden

Van ontoereikendheid van de controles kan slechts worden gesproken indien wordt aangetoond dat het doel van de verordening op het gebied van de vaststelling van nadere regels voor de toepassing van de productiesteunregeling voor verwerkte producten op basis van groenten en fruit, niet wordt bereikt. In casu is zulks niet aangetoond. De bestreden maatregel is derhalve generiek, onbewezen en onwettig. Het EOGFL heeft nooit een aanwijzing verschaft rond de vraag hoe de controles moeten worden uitgevoerd. In de betrokken verordeningen is dit evenmin geregeld. Bijgevolg kan evenmin worden betoogd dat sprake is van specifieke schending van een voorgeschreven boekhoudkundige verificatiemethode. De financiële correctie van 10 % wegens ontoereikende controles is dan ook onwettig.

(¹) PB L 170 van 26.6.2002, blz. 77-80. Beschikking van de Commissie houdende onttrekking aan communautaire financiering van bepaalde uitgaven die de lidstaten voor het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), afdeling Garantie.

(²) PB L 62 van 8.3.1991, blz. 24.

(³) PB L 78 van 20.3.1997, blz. 14.

Verzoek van de Commissione Tributaria di primo grado di Trento — Sezione 6 van 6 juni 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen in de gevoegde zaken tussen Petrolvilla & Bortolotti Spa (voorheen: S.C.D. Srl), Energy Service Srl, Panarotta 2002 Srl, Tumedei Spa, NTB Spa (voorheen: Nuova Tessilbrenta Spa), Hotel Bellavista di Litterini Valter e Nadia Snc, Cattoni Hotel Plaza di Cattoni Giancarlo e C Snc, Villa Luti Srl, Pavarini Components Srl, Tecnopal Srl, Funivie Madonna di Campiglio Spa en Agenzia delle Entrate (voorheen Direzione delle Entrate) per la Provincia di Trento

(Zaak C-306/02)

(2002/C 261/10)

De Commissione Tributaria di primo grado di Trento — Sezione 6 heeft bij beschikking van 6 juni 2002, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 27 augustus 2002, in het geding tussen in de gevoegde zaken tussen Petrolvilla & Bortolotti Spa (voorheen: S.C.D. Srl), Energy Service Srl, Panarotta 2002 Srl, Tumedei Spa, NTB Spa (voorheen: Nuova Tessilbrenta Spa), Hotel Bellavista di Litterini Valter e Nadia Snc, Cattoni Hotel Plaza di Cattoni Giancarlo e C Snc, Villa Luti Srl, Pavarini Components Srl, Tecnopal Srl, Funivie Madonna di Campiglio Spa en Agenzia delle Entrate (voorheen Direzione delle Entrate) per la Provincia di Trento, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Heeft de ingevolge decreto legge nr. 324 van 30 september 1992 gedurende meerdere jaren geheven belasting van 0,75 % per jaar over het nettovermogen van ondernemingen, die enkel wordt geheven over het onderdeel dat uitsluitend bestaat uit het jaarlijks op de balans opgenomen vennootschappelijk kapitaal, uit economisch oogpunt gelijke werking als de kapitaalbelasting die reeds tegen het maximumtarief van 1 % wordt geheven, en is die belasting derhalve onverenigbaar met het gemeenschapsrecht en in het bijzonder met richtlijn 69/335/EEG van 17 juli 1969 (¹)?

(¹) PB L 249 van 3.10.1969, blz. 25.

Beroep, op 5 september 2002 ingesteld door Koninkrijk Zweden tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-312/02)

(2002/C 261/11)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 5 september 2002 beroep tegen Commissie van de

Europese Gemeenschappen ingesteld door Koninkrijk Zweden, vertegenwoordigd door A. Kruse en K. Renman als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoeker concludeert dat het het Hof behage:

- primair, krachtens artikel 230 EG beschikking 2002/524/EG⁽¹⁾ van de Commissie nietig te verklaren, voorzover daarbij een uitgave van Zweden ten bedrage van 18 555 850 SEK van communautaire financiering wordt uitgesloten;
- subsidiair, het van communautaire financiering uit te sluiten bedrag te verlagen tot 11 817 748 SEK;
- meer subsidiair, het van communautaire financiering uit te sluiten bedrag te verlagen tot 12 436 091 SEK;
- de Commissie te verwijzen in de kosten van het Koninkrijk Zweden.

Middelen en voornaamste argumenten

(Primaire vordering)

Het schrijven als bedoeld in artikel 8, lid 1, eerste alinea, van verordening (EG) nr. 1663/95⁽²⁾ van de Commissie van 7 juli 1995 houdende uitvoeringsbepalingen van verordening (EEG) nr. 729/70 van de Raad aangaande de procedure inzake de goedkeuring van de rekeningen van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), afdeling Garantie, dat Zweden op 24 oktober 2000 heeft ontvangen, bevat geen raming van de uitgaven die de Commissie voorstelt van de communautaire financiering uit te sluiten.

De heffing van vergoedingen voor een plattegrond („kartavgifter”) kan niet worden beschouwd als een administratieve vergoeding voor de behandeling van steunaanvragen en impliceert derhalve niet de niet-naleving van artikel 15 van verordening (EEG) nr. 1765/92⁽³⁾ van de Raad van 30 juni 1992 tot instelling van een steunregeling voor producenten van bepaalde akkerbouwgewassen, of artikel 30 bis van verordening (EEG) nr. 805/68⁽⁴⁾ van de Raad van 27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees. De bedragen waarop Zweedse landbouwers volgens de communautaire regelgeving recht hebben, zijn volledig aan de begunstigden uitbetaald. Het is van fundamenteel belang, dat de Zweedse plattegrondvergoeding niet werd geheven ter dekking van de administratieve kosten van de Zweedse autoriteiten. De vergoeding werd geheven als compensatie voor de plattegrond. Betaling van de plattegrondvergoeding was geen voorwaarde voor onderzoek en inwilliging van de

steunaanvraag. De plattegronden zijn aan alle betrokken landbouwers toegezonden en de plattegrondvergoedingen zijn vervolgens afzonderlijk gefactureerd. De aanvragen werden onderzocht en de steun werd toegekend, ongeacht of de plattegrondvergoeding al dan niet was betaald. Bovendien hebben de landbouwers de ontvangen plattegronden voor andere doeleinden kunnen gebruiken dan een aanvraag om steun.

(Subsidiair)

Volgens de regering kan de berekening van het aan de communautaire financiering te onttrekken bedrag niet worden gebaseerd op de voor voederarealen betaalde plattegrondvergoedingen. Voorts kunnen de plattegrondvergoedingen voor dergelijke arealen, waarvoor zowel areaalsteun of dierenpremies als milieu- of regiosteun is aangevraagd, niet worden betrokken in de berekening van het aan de communautaire financiering te onttrekken bedrag. Er is geen bepaling volgens welke de plattegrondvergoedingen in eerste instantie aan de hand van het in de steunaanvraag betrokken areaal moeten worden berekend. Het standpunt van de Commissie heeft derhalve geen basis in de Zweedse wettelijke regeling inzake de berekening van de vergoedingen, en leidt tot onbillijke consequenties. De redenering van de Commissie zou bovendien betekenen, dat degene die milieusteun aanvroeg, weliswaar de plattegrondvergoeding moest betalen, maar zich daaraan kon onttrekken door voor hetzelfde areaal tegelijkertijd ook areaalsteun aan te vragen.

(Meer subsidiair)

Mocht het Hof van oordeel zijn, dat de berekening van het aan de communautaire financiering te onttrekken bedrag kan worden gebaseerd op de voederarealen, dan kunnen volgens de regering de plattegrondvergoedingen voor die arealen waarvoor zowel areaalsteun of dierenpremies als milieu- of regiosteun zijn aangevraagd, in elk geval niet in die berekening worden betrokken.

(1) Beschikking van de Commissie van 26 juni 2002 houdende onttrekking aan communautaire financiering van bepaalde uitgaven die de lidstaten voor het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), afdeling Garantie, hebben verricht (PB L 170 van 29.6.2002, blz. 77).

(2) PB L 158 van 8.7.1995, blz. 6.

(3) PB L 181 van 1.7.1992, blz. 12.

(4) PB L 148 van 28.6.1968, blz. 24.

Verzoek van het Verwaltungsgerichtshof van 27 augustus 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Anneliese Lenz en Finanzlandesdirektion für Tirol

(Zaak C-315/02)

(2002/C 261/12)

Het Verwaltungsgerichtshof heeft bij beschikking van 27 augustus 2002, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 6 september 2002, in het geding tussen Anneliese Lenz en Finanzlandesdirektion für Tirol, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Staat artikel 73 B, lid 1, juncto artikel 73 D, lid 1, sub a en b, en lid 3, EG-Verdrag (thans artikel 56, lid 1, juncto artikel 58, lid 1, sub a en b, en lid 3, EG) in de weg aan een regeling als neergelegd in § 97, leden 1 en 4, EStG 1988, juncto § 37, leden 1 en 4, EStG 1988, volgens welke de belastingplichtige bij dividenden uit binnenlandse aandelen kan kiezen, of deze aan een forfaitaire eindbelasting van 25 % worden onderworpen dan wel of deze worden belast tegen een belastingtarief dat de helft bedraagt van het gemiddelde belastingtarief dat op het totale inkomen van toepassing is, terwijl dividenden uit buitenlandse aandelen steeds tegen het gewone inkomstenbelastingtarief worden belast?
2. Is het niveau van de belasting op het inkomen van de kapitaalvennootschap — waarin belastingplichtige een deelneming heeft — waarvan de zetel en hoofdkantoor in een andere EU-lidstaat of in een derde staat zijn gevestigd, van belang voor de beantwoording van de eerste vraag?
3. Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord: kan er sprake zijn van de in artikel 73 B, lid 1, EG-Verdrag (thans artikel 56, lid 1, EG), bedoelde situatie doordat de vennootschapsbelasting die naamloze vennootschappen met zetel en hoofdkantoor in andere EU-lidstaten of in derde staten, in hun respectieve vestigingsstaten hebben betaald, met de Oostenrijkse inkomstenbelasting van de ontvangers van dividenden wordt verrekend?

Beroep, op 11 september 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland

(Zaak C-317/02)

(2002/C 261/13)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 11 september 2002 beroep ingesteld tegen Ierland door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door Thomas Van Rijn en Keir Fitch als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij Luis Escobar Guerrero, Centre Wagner C-254.

Verzoekster concludeert dat het het Hof behage:

1. vast te stellen dat Ierland,
  - door niet de criteria en bepalingen voor het gebruik van de aan hem toegewezen quota vast te stellen,
  - door niet te zorgen voor de naleving van de gemeenschapsregels betreffende de instandhouding van levende mariene aquatische bestanden door middel van controles van visserijactiviteiten, passende inspecties van de aanvoer en registratie van de vangsten, inspecties en andere controles die de relevante verordeningen vereisen,
  - door de visvangst door vaartuigen die zijn vlag voeren of op zijn grondgebied zijn geregistreerd niet voorlopig te verbieden wanneer zijn quota moesten worden geacht volledig te zijn opgebruikt,
  - door geen administratieve of strafrechtelijke actie in te leiden tegen de kapiteins van vaartuigen die de verordeningen schenden, of tegen andere personen die verantwoordelijk zijn voor dergelijke schendingen,

de verplichtingen niet is nagekomen die op hem rusten krachtens i) artikel 9, lid 2, van verordening (EEG) nr. 3760/92 van de Raad van 20 december 1992 tot invoering van een communautaire regeling voor de visserij en de aquacultuur ⁽¹⁾, ii) artikel 2 van verordening (EEG) nr. 2847/93 van de Raad van 12 oktober 1993 tot invoering van een controleregeling voor het gemeenschappelijk visserijbeleid ⁽²⁾, iii) artikel 21 van verordening nr. 2847/93, en iv) artikel 31 van verordening nr. 2847/93;

2. Ierland in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie stelt dat

- Ierland artikel 9, lid 2, van verordening nr. 3760/92 heeft geschonden door geen passende bepalingen vast te stellen voor het correcte gebruik van de aan hem toegewezen quota. Die bepalingen moeten dusdanig zijn, dat Ierland ervoor kan zorgen dat er geen overbevissing plaatsheeft en dat de quota altijd worden gerespecteerd;
- Ierland in strijd met artikel 2 van verordening nr. 2847/93 niet heeft gezorgd voor naleving van de gemeenschapsregels inzake controle;
- Ierland niet heeft voldaan aan de krachtens artikel 21 van verordening nr. 2847/93 op hem rustende verplichting om de visserij voorlopig te verbieden wanneer zijn quota worden geacht volledig te zijn opgebruikt;
- Ierland, door geen administratieve of strafrechtelijke actie in te leiden tegen de kapitein of enige andere persoon die verantwoordelijk is voor overbevissing, niet de verplichtingen is nagekomen die op hem rusten krachtens artikel 31 van verordening nr. 2847/93.

(¹) PB L 389 van 31.12.1992, blz. 1.

(²) PB L 261 van 20.10.1993, blz. 1.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat het Groothertogdom Luxemburg, door slechts een deel van artikel 1 en de bijlagen IV en V van richtlijn 98/81/EG van de Raad van 26 oktober 1998 inzake het ingeperkt gebruik van genetisch gemodificeerde micro-organismen (¹) om te zetten of althans geen andere uitvoeringsmaatregelen aan de Commissie mee te delen, de krachtens artikel 2 van deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- het Groothertogdom Luxemburg te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Artikel 249 EG-Verdrag, volgens hetwelk een richtlijn verbindend is ten aanzien van het te bereiken resultaat voor elke lidstaat waarvoor zij bestemd is, houdt in dat de lidstaten de in de richtlijnen gestelde omzettingstermijnen in acht moeten nemen.

De Commissie stelt vast dat het Groothertogdom Luxemburg ondanks het verstrijken van de gestelde termijnen slechts een deel van de in het petitum genoemde richtlijn, namelijk artikel 1 ervan en de bijlagen IV en V, heeft omgezet.

(¹) PB L 330 van 5.12.1998, blz. 13.

Beroep, op 16 september 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg

(Zaak C-325/02)

(2002/C 261/14)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 16 september 2002 beroep tegen Groothertogdom Luxemburg ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door U. Wölker en F. Simonetti als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Beroep, op 18 september 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek

(Zaak C-328/02)

(2002/C 261/15)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 18 september 2002 beroep ingesteld tegen Helleense Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door haar juridisch adviseur M. Kontou-Durande, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat de Helleense Republiek, door niet alle maatregelen te treffen, bedoeld in verordening nr. 3508/92 van de Raad tot instelling van een geïntegreerd beheers- en controlesysteem voor bepaalde communautaire steunregelingen ⁽¹⁾, de krachtens deze verordening op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- de Helleense Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens de bestreden verordening waren de lidstaten verplicht, vóór 1 januari 1997 een geïntegreerd systeem in te voeren dat de volgende onderdelen omvat: een databank, een alfanumeriek systeem voor de identificatie van de percelen landbouwgrond, een alfanumeriek systeem voor de identificatie en de registratie van de dieren, steunaanvragen, en een geïntegreerd controlesysteem (artikel 2).

De Griekse autoriteiten hebben nog geen dergelijk geïntegreerd systeem ingevoerd, en het alternatieve systeem dat zij voor de controle op oppervlakten en betalingsaanvragen toepassen, is herhaaldelijk ontoereikend bevonden en heeft tot correcties bij de goedkeuring van de rekeningen geleid.

⁽¹⁾ PB L 355 van 5.12.1992, blz. 1.

Beroep, op 20 september 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek

(Zaak C-334/02)

(2002/C 261/16)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 20 september 2002 beroep ingesteld tegen de Franse Republiek door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door R. Lyal en Ch. Giolito als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het het Hof behage:

- vast te stellen dat de Franse Republiek, door de inkomsten uit de in de artikelen 125-0 A en 125 A van de Code général des impôts bedoelde beleggingen en overeenkomsten, waarvan de schuldenaar noch in Frankrijk woont noch daar is gevestigd, volledig van de toepassing van de bevrijdende voorheffing uit te sluiten, de krachtens de artikelen 49 EG en 56 EG op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen.
- de Franse Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De inkomsten bedoeld in de artikelen 125 A van de Code général des impôts (hierna: „CGI”) (inkomsten uit interesten, renten, staatspapieren, obligaties, participatiebewijzen, schuldbewijzen, deposito's, borgsommen en girorekeningen) en 125-0 A CGI (inkomsten uit spaarbrieven of -overeenkomsten en gelijksoortige beleggingen) zijn aan de inkomstenbelasting onderworpen. De bevrijdende voorheffing (die vaak aantrekkelijk is omdat het percentage ervan over het algemeen lager is dan het marginale heffingspercentage op basis van het progressief tarief van de inkomstenbelasting en het gezinslastquotiënt) kan op deze inkomsten echter slechts worden toegepast wanneer de schuldenaar ervan in Frankrijk woont of er gevestigd is.

De Commissie meent dat dit een beperking van het vrij verrichten van diensten en het vrije kapitaalverkeer vormt, die in strijd is met de artikelen 49 EG en 56 EG, voorzover het over het algemeen gunstiger percentage van de bevrijdende voorheffing niet wordt toegepast op inkomsten die Franse ingezetenen ontvangen van een schuldenaar die niet in Frankrijk woont of er is gevestigd, zelfs indien zij kunnen bewijzen dat zij voldoen aan al de voorwaarden voor toepassing van de bevrijdende voorheffing op inkomsten die worden ontvangen van een schuldenaar die in Frankrijk woont of er is gevestigd.

Beroep, op 20 september 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg

(Zaak C-335/02)

(2002/C 261/17)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 20 september 2002 beroep tegen Groothertogdom

Luxemburg ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door D. Martin en H. Krepel als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat het Groothertogdom Luxemburg, door niet de capaciteiten en de bekwaamheden te bepalen waarover degenen moeten beschikken die zijn aangewezen om zich met de activiteiten op het gebied van de bescherming tegen en de preventie van beroepsrisico's bezig te houden, niet heeft voldaan aan de verplichtingen die op hem rusten krachtens de artikelen 10 en 249 EG en artikel 7, lid 8, van richtlijn 89/391/EEG betreffende de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers op het werk ⁽¹⁾;
- het Groothertogdom Luxemburg te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Luxemburgse autoriteiten betwisten niet dat zij de wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen die de capaciteiten en de bekwaamheden moeten bepalen waarover degenen moeten beschikken die zijn aangewezen om zich met de activiteiten op het gebied van de bescherming tegen en de preventie van beroepsrisico's bezig te houden, tot op heden niet hebben aangepast.

De Commissie is bijgevolg van mening dat het Groothertogdom Luxemburg de krachtens het EG-Verdrag en richtlijn 89/391 op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen.

⁽¹⁾ PB L 183 van 29.6.1989, blz. 1.

Beroep, op 26 september 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek

(Zaak C-342/02)

(2002/C 261/18)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 26 september 2002 beroep ingesteld tegen de Franse

Republiek door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door A. Bordes als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het het Hof behage:

1. vast te stellen dat Frankrijk, door niet binnen de gestelde termijnen de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan:
  - a) de artikelen 4, 5, 6, 7, 8, lid 3, en 9 van richtlijn 96/22/EG van de Raad van 29 april 1996 betreffende het verbod op het gebruik, in de veehouderij, van bepaalde stoffen met hormonale werking en van bepaalde stoffen met thyreostatische werking, alsmede van β -agonisten en tot intrekking van de richtlijnen 81/602/EEG, 88/146/EEG en 88/299/EEG ⁽¹⁾, en
  - b) de artikelen 9 A, sub 1, 9 B, eerste streepje, 13, sub b, en 15, lid 2, van richtlijn 96/23/EG van de Raad van 29 april 1996 inzake controlemaatregelen ten aanzien van bepaalde stoffen en residuen daarvan in levende dieren en in producten daarvan en tot intrekking van de richtlijnen 85/358/EEG en 86/469/EEG en de beschikkingen 89/187/EEG en 91/664/EEG ⁽²⁾,

niet heeft voldaan aan de verplichtingen die krachtens deze richtlijnen en de artikelen 249, derde alinea, en 10, eerste alinea, EG-Verdrag op hem rusten.

2. Frankrijk te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Artikel 249 EG-Verdrag, bepalende dat een richtlijn verbindend is ten aanzien van het te bereiken resultaat voor elke lidstaat waarvoor zij is bestemd, omvat de verplichting dat de lidstaten de in de richtlijn gestelde omzettingstermijnen in acht nemen. Deze termijn is sinds 1 juli 1997 verstreken zonder dat de Franse Republiek de maatregelen heeft getroffen die nodig zijn om te voldoen aan de richtlijnen, genoemd in de conclusies van de Commissie.

⁽¹⁾ PB L 125 van 23.5.1996, blz. 3.

⁽²⁾ PB L 125 van 23.5.1996, blz. 10.

Beroep, op 26 september 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek

(Zaak C-343/02)

(2002/C 261/19)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 26 september 2002 beroep ingesteld tegen Franse Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door A. Bordes als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat de Franse Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen te nemen die nodig zijn om uitvoering te geven aan:
  - richtlijn 2001/32/EG van de Commissie van 8 mei 2001 tot erkenning van beschermde gebieden in de Gemeenschap waar bijzondere plantenziekterisico's bestaan, en tot intrekking van richtlijn 92/76/EEG ⁽¹⁾, en
  - richtlijn 2001/33/EG van de Commissie van 8 mei 2001 tot wijziging van bepaalde bijlagen bij richtlijn 2000/29/EG van de Raad betreffende de beschermende maatregelen tegen het binnenbrengen en de verspreiding in de Gemeenschap van voor planten en voor plantaardige producten schadelijke organismen ⁽²⁾,

althans deze maatregelen niet aan de Commissie mee te delen, niet heeft voldaan aan de krachtens voormelde twee richtlijnen op haar rustende verplichtingen;

- de Franse Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Ingevolge artikel 249 EG, bepalende dat richtlijnen verbindend zijn voor elke lidstaat waarvoor zij bestemd zijn, dienen de lidstaten de voor de tenuitvoerlegging van richtlijnen gestelde

termijnen te eerbiedigen. Die termijnen voor tenuitvoerlegging van de in de conclusies van de Commissie genoemde richtlijnen zijn verstreken zonder dat de Franse Republiek de ter uitvoering daarvan noodzakelijke maatregelen heeft getroffen.

⁽¹⁾ PB L 127 van 9.5.2001, blz. 38.

⁽²⁾ PB L 127 van 9.5.2001, blz. 42.

Beroep, op 26 september 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek

(Zaak C-344/02)

(2002/C 261/20)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 26 september 2002 beroep ingesteld tegen Franse Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door A. Bordes als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat de Franse Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen te nemen die nodig zijn om uitvoering te geven aan richtlijn 2000/16/EG van het Europees Parlement en de Raad van 10 april 2000 tot wijziging van richtlijn 79/373/EEG van de Raad betreffende de handel in mengvoeders en richtlijn 96/25/EG van de Raad betreffende het verkeer van voedermiddelen ⁽¹⁾, althans deze maatregelen niet aan de Commissie mee te delen, niet heeft voldaan aan de krachtens voormelde richtlijn op haar rustende verplichtingen;
- de Franse Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Ingevolge artikel 249 EG, bepalende dat richtlijnen verbindend zijn voor elke lidstaat waarvoor zij bestemd zijn, dienen de lidstaten de voor de tenuitvoerlegging van richtlijnen gestelde termijnen te eerbiedigen. De termijn voor tenuitvoerlegging van de in de conclusies van de Commissie genoemde richtlijn is op 3 mei 2001 verstreken zonder dat de Franse Republiek de ter uitvoering daarvan noodzakelijke maatregelen heeft getroffen.

⁽¹⁾ PB L 105 van 3.5.2000, blz. 36.

GERECHT VAN EERSTE AANLEG

BESCHIKKING VAN HET GERECHT
VAN EERSTE AANLEG

van 10 juli 2002

in zaak T-146/00 DEP: S. Ruf en M. Stier tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) ⁽¹⁾

(Begroting van kosten)

(2002/C 261/21)

(Procestaal: Duits)

In zaak T-146/00 DEP, S. Ruf, wonende te Ettlingen (Duitsland), en M. Stier, wonende te Pfinztal (Duitsland), vertegenwoordigd door V. Spitz, A. N. Klinger en A. Gaul, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (gemachtigde: E. Joly), betreffende een verzoek om begroting van de kosten die verzoekers aan verweerder dienen te vergoeden op grond van het arrest van het Gerecht van 20 juni 2001, Ruf en Stier/BHIM (beeldmerk „DAKOTA”), T-146/00, Jurispr. blz. II-1797, heeft het Gerecht (Tweede kamer), samengesteld als volgt: R. M. Moura-Ramos, president, J. Pirrung en A. W. H. Meij, rechters; griffier: H. Jung, op 10 juli 2002 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

Het totale bedrag van de kosten die verzoekers in zaak T-146/00 aan het Bureau moeten vergoeden, wordt bepaald op 2 692,63 euro.

⁽¹⁾ PB C 233 van 12 augustus 2000.

BESCHIKKING VAN HET GERECHT
VAN EERSTE AANLEG

van 10 juli 2002

in zaak T-387/00: Comitato organizzatore del convegno internazionale „Effetti degli inquinamenti atmosferici sul clima e sulla vegetazione” tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(Beroep tot nietigverklaring — Beroep dat in feite geschil uit overeenkomst betreft — Onbevoegdheid van gemeenschapsrechter — Niet-ontvankelijkheid)

(2002/C 261/22)

(Procestaal: Italiaans)

In zaak T-387/00, Comitato organizzatore del convegno internazionale „Effetti degli inquinamenti atmosferici sul clima

e sulla vegetazione”, gevestigd te Rome, vertegenwoordigd door P. Grassi en G. Russo, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: G. Valero Jordana en R. Amorosi), betreffende een beroep tot nietigverklaring van de handeling die vervat zou liggen in een brief waarbij de Commissie van verzoeker terugbetaling vordert van een deel van de bedragen die waren toegekend op grond van de tussen verzoeker en de Commissie gesloten overeenkomst B4/91/3046/11396 ter financiering van de organisatie van een congres over de gevolgen van luchtverontreiniging voor het klimaat en de begroeiing, heeft het Gerecht (Vierde kamer), samengesteld als volgt: M. Vilaras, president, V. Tiili en P. Mengozzi, rechters; griffier: H. Jung, op 10 juli 2002 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1) *Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.*

2) *Verzoeker wordt verwezen in de kosten.*

⁽¹⁾ PB C 61 van 24 februari 2001.

BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT
VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 11 juli 2002

in de zaken T-107/01 R en T-175/01 R: Société des mines de Sacilor-Lormines tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Procedure in kort geding — Opschorting van tenuitvoerlegging — Voorlopige maatregelen — Artikel 88 KS)

(2002/C 261/23)

(Procestaal: Frans)

In de zaken T-107/01 R en T-175/01 R, Société des mines de Sacilor-Lormines, gevestigd te Puteaux (Frankrijk), vertegenwoordigd door R. Schmitt, advocaat, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: G. Rozet en L. Ström), betreffende een verzoek tot opschorting van de tenuitvoerlegging van de beschikkingen van de Commissie van 30 maart, 21 april, 9 en 10 juli 2001, alsmede een verzoek om de Commissie bij wege van voorlopige maatregel te gelasten gevolg te geven aan de door verzoekster op 9 februari en 9 mei 2001 ingediende klachten, heeft de president van het Gerecht op 11 juli 2002 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.*
- 2) *De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.*

**BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT
VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG**

van 9 juli 2002

**in zaak T-127/01: Carlo Ripa di Meana tegen Europees
Parlement⁽¹⁾**

**(Leden van Europees Parlement — Voorlopige ouderdoms-
pensioenregeling — Schorsing van betaling — Bevestigend
besluit — Ontvankelijkheid)**

(2002/C 261/24)

(Procestaal: Italiaans)

In zaak T-127/01, Carlo Ripa di Meana, voormalig lid van het Europees Parlement, wonende te Montecastello di Vibio (Italië), vertegenwoordigd door W. Viscardini Donà en G. Donà, advocaten, tegen Europees Parlement (gemachtigden: A. Caiola en G. Ricci), betreffende een beroep tot nietigverklaring van het besluit van het Europees Parlement van 26 maart 2001 houdende schorsing van verzoekers ouderdomspensioen nadat deze was verkozen in de Consiglio Regionale dell'Umbria (Italië), heeft het Gerecht (Vierde kamer), samengesteld als volgt: M. Vilaras, president, V. Tiili en P. Mengozzi, rechters; griffier: H. Jung, op 9 juli 2002 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.*
- 2) *Verzoeker wordt verwezen in de kosten.*

⁽¹⁾ PB C 245 van 1 september 2001.

**BESCHIKKING VAN HET GERECHT
VAN EERSTE AANLEG**

van 9 juli 2002

**in zaak T-312/01: Jungbunzlauer AG tegen Commissie
van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾**

**(Beroep tot nietigverklaring — Beroep dat zonder voorwerp
is geworden — Afdoening zonder beslissing — Kosten)**

(2002/C 261/25)

(Procestaal: Duits)

In zaak T-312/01, Jungbunzlauer AG, gevestigd te Bazel (Zwitserland), vertegenwoordigd door R. Bechtold en M. Karl,

advocaten, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: W. Mölls en A. Whelan), betreffende een beroep tot nietigverklaring van beschikking C(2001) 2931 def. van de Commissie van 2 oktober 2001 betreffende een procedure op grond van artikel 81 EG-Verdrag en artikel 53 EER-Overeenkomst (zaak COMP/E-1/36.756 — natriumgluconaat), en, subsidiair, tot verlaging van de geldboete die verzoekster bij artikel 3 van deze beschikking is opgelegd, heeft het Gerecht (Derde kamer), samengesteld als volgt: M. Jaeger, president, K. Lenaerts en J. Azizi, rechters; griffier: H. Jung, op 9 juli 2002 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Op dit beroep hoeft niet meer te worden beslist.*
- 2) *De Commissie zal de kosten dragen*

⁽¹⁾ PB C 68 van 16 maart 2002.

**BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT
VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG**

van 8 augustus 2002

**in zaak T-155/02 R: VVG International Handelsgesell-
schaft mbH en anderen tegen Commissie van de Europese
Gemeenschappen**

**(Procedure in kort geding — Verordening (EG) nr. 560/2002
— Ontvankelijkheid van beroep in hoofdzaak)**

(2002/C 261/26)

(Procestaal: Duits)

In zaak T-155/02 R, VVG International Handelsgesellschaft mbH, gevestigd te Salzburg (Oostenrijk), VVG (International) Ltd, gevestigd te Europort Gibraltar (Gibraltar), Metalsivas Metallwarenhandelsgesellschaft mbH, gevestigd te Wenen, vertegenwoordigd door W. Schuler, advocaat, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: G. zur Hausen en B. Eggers), betreffende een verzoek om opschorting van de tenuitvoerlegging van verordening (EG) nr. 560/2002 van de Commissie van 27 maart 2002 tot instelling van voorlopige vrijwaringsmaatregelen ten aanzien van de invoer van bepaalde ijzer- en staalproducten (PB L 85, blz. 1) alsmede een verzoek om andere voorlopige maatregelen waarbij verzoeksters wordt toegestaan bovenop het tariefcontingent 95 129 ton warmgewalste platte producten van productnummer 4 van die verordening met vrijstelling van aanvullende rechten in de Gemeenschap in te voeren, heeft de president van het Gerecht, op 8 augustus 2002 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.*
- 2) *De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.*

**BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT
VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG**

van 12 juli 2002

**in zaak T-163/02 R: Montan Gesellschaft Voss mbH
Stahlhandel en anderen tegen Commissie van de Europese
Gemeenschappen**

*(Procedure in kort geding — Verordening (EG) nr. 560/
2002 — Ontvankelijkheid van beroep in hoofdzaak —
Spoedeisendheid)*

(2002/C 261/27)

(Procestaal: Duits)

In zaak T-163/02 R, Montan Gesellschaft Voss mbH Stahlhandel, gevestigd te Planegg (Duitsland), Jepsen Stahl GmbH, gevestigd te Nittendorf (Duitsland), LNS — Lothar Niemeyer Stahlhandel GmbH & Co. KG, gevestigd te Essen (Duitsland), Metal Traders Stahlhandel GmbH, gevestigd te Düsseldorf (Duitsland), vertegenwoordigd door K. Friedrich, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: J. Forman en R. Raith), betreffende een verzoek tot opschorting van de tenuitvoerlegging van verordening (EG) nr. 560/2002 van de Commissie van 27 maart 2002 tot instelling van voorlopige vrijwaringsmaatregelen ten aanzien van de invoer van bepaalde ijzer- en staalproducten (PB L 85, blz. 1), alsook een verzoek om andere noodzakelijk geachte voorlopige maatregelen, heeft de president van het Gerecht, op 12 juli 2002 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.*
- 2) *De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.*

**BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT
VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG**

van 31 juli 2002

**in zaak T-191/02 R: Giorgio Lebedef tegen Commissie van
de Europese Gemeenschappen**

*(Procedure in kort geding — Kaderovereenkomst van 1974
tussen Commissie en vakbonds- en beroepsorganisaties —
Opzegging — Ontvankelijkheid — Fumus boni juris)*

(2002/C 261/28)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-191/02 R, Giorgio Lebedef, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te

Senningerberg (Luxemburg), vertegenwoordigd door G. Bounéou, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: J. Currall), betreffende een verzoek om opschorting van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Commissie van 5 december 2001 houdende, onder meer, opzegging van de kaderovereenkomst van 20 september 1974 betreffende de betrekkingen tussen de Commissie en vakbonds- en beroepsorganisaties en vaststelling van de op 19 januari 2000 tussen de Commissie en de meeste vakbonds- en beroepsorganisaties overeengekomen „Werkingsregels betreffende de overleg-niveaus, de overleginstantie en de overlegprocedures”, heeft de president van het Gerecht op 31 juli 2002 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.*
- 2) *De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.*

**BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT
VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG**

van 14 augustus 2002

**in zaak T-198/02 R: N tegen Commissie van de Europese
Gemeenschappen**

*(Procedure in kort geding — Opschorting van tenuitvoerleg-
ging — Tuchtprocedure — Tuchtrechtelijk ontslag)*

(2002/C 261/29)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-198/02 R, N, voormalig ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Asse (België), vertegenwoordigd door N. Lhoëst, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: J. Currall), betreffende een verzoek tot opschorting van de tenuitvoerlegging van het besluit van 25 februari 2002 waarbij het tot aanstelling bevoegd gezag verzoeker krachtens artikel 86, lid 2, sub f, van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen tuchtrechtelijk heeft ontslagen zonder vermindering of

intrekking van zijn recht op ouderdomspensioen, heeft de president van het Gerecht op 14 augustus 2002 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.*
- 2) *De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.*

**BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT
VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG**

van 16 juli 2002

**in zaak T-207/02 R: Nicoletta Falcone tegen Commissie
van de Europese Gemeenschappen**

*(Procedure in kort geding — Vergelijkend onderzoek —
Voorlopige maatregelen — Spoedeisendheid — Geen)*

(2002/C 261/30)

(Procestaal: Italiaans)

In zaak T-207/02 R, Nicoletta Falcone, wonende te Firenze (Italië), vertegenwoordigd door M. Condinanzi, advocaat, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: J. Currall en A. Dal Ferro), betreffende een verzoek om de Commissie bij wege van voorlopige maatregel te gelasten verzoekster te vragen het sollicitatieformulier in te vullen zodat zij kan worden toegelaten tot het tweede examen, betreffende kennis van het recht, van algemeen vergelijkend onderzoek COM/A/01/01 dat op 19 juli 2002 zal plaatsvinden en waarvan zij was uitgesloten bij een besluit van de jury van 2 mei 2002 waarbij haar was meegedeeld dat zij niet tot het schriftelijke examen van dat vergelijkend onderzoek was toegelaten, heeft de president van het Gerecht op 16 juli 2002 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.*
  - 2) *De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.*
-

**Beroep, op 29 juni 2002 ingesteld door José Lloris Maeso
tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(Zaak T-165/02)

(2002/C 261/31)

(Procestaal: Spaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 29 juni 2002 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door José Lloris Maeso, wonende te Valencia (Spanje), vertegenwoordigd door D. Julián Bosch Abarca, advocaat.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- het besluit van de jury in vergelijkend onderzoek COM/A/10/01 (recht) van 2 mei 2002 nietig te verklaren, en te verklaren dat hij is toegelaten tot de volgende fase in dit vergelijkend onderzoek.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker komt op tegen het hem op 2 mei 2002 betekende besluit van de jury in vergelijkend onderzoek COM/A/10/01 (recht), voorzover voor een van de onderdelen van de voorselectie van dit vergelijkend onderzoek in het bijzonder onderdeel a, een geringer aantal punten is toebedeeld dan vereist is om tot de volgende examens te worden toegelaten.

Tot staving van zijn aanspraken stelt verzoeker een onjuiste correctie van examenonderdeel a.

**Beroep, op 14 augustus 2002 ingesteld door Sunrider
Corporation tegen Bureau voor harmonisatie binnen de
interne markt**

(Zaak T-242/02)

(2002/C 261/32)

(Procestaal: Grieks)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 14 augustus 2002 beroep ingesteld tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt door Sunrider Corporation, te Torrance, Californië (VS), vertegenwoordigd door N. Dontas en M. Bra, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- het beroep ontvankelijk te verklaren;
- de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 30 mei 2002 te vernietigen;
- het Bureau in ieder geval te verwijzen in de kosten van de procedure voor de kamer van beroep en voor het Gerecht, daaronder begrepen het salaris van verzoeksters gevolmachtigde advocaten en de gemaakte vertaalkosten in de procedure voor de kamer van beroep.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken merk:	Woordmerk „TOP” — aanvraagnr. 604975
Waar of dienst:	Voedselcapsules en -poeders op basis van kruiden; voedingssupplement op basis van kruiden (klassen 5 en 29)
In beroep bestreden beslissing:	afwijzing van de aanvraag door de onderzoeker
Beslissing kamer van beroep:	verwerping van beroep
Middelen:	<ol style="list-style-type: none"> 1. schending van de rechten van de verdediging 2. onredelijk lange procedure voor de kamer van beroep vanaf de instelling van beroep tot aan de bekendmaking van de beslissing aan verzoekster 3. geen mededeling van de gegevens waarop de bestreden beslissing berust 4. ontoereikende en onduidelijke motivering van de bestreden beslissing 5. geschiktheid van het merk tot inschrijving 6. onderscheidend vermogen van het merk

Beroep, op 19 augustus 2002 ingesteld door Antonia de Jong tegen Europol

(Zaak T-245/02)

(2002/C 261/33)

(Procestaal: Nederlands)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 19 augustus 2002 beroep ingesteld tegen Europol door Antonia de Jong, woonachtig te Den Haag (Nederland) vertegenwoordigd door mr. Pauline de Casparis en mr. Maria Franciscus Baltussen.

Verzoekende partij concludeert dat het het Gerecht behage:

- 1) de afwijzing van Europol van de klacht van Antonia de Jong tegen het besluit van 23 november 2001 te vernietigen, met gelijktijdige vernietiging van het bestreden besluit van 23 november 2001;
- 2) primair Europol te veroordelen aan Antonia de Jong alsnog twee extra salarisperiodes toe te kennen met ingang van 1 juli 2001 en subsidiair Europol te veroordelen Antonia de Jong met ingang van 1 juli 2001 één extra salarisperiodiek toe te kennen;
- 3) Europol te veroordelen het krachtens 2) verschuldigde binnen 48 uur na bekendmaking van het in deze zaak te wijzen arrest aan Antonia de Jong te voldoen, vermeerderd met de daarover naar Nederlands recht verschuldigde wettelijke rente;
- 4) Europol te veroordelen aan Antonia de Jong binnen 48 uur na bekendmaking van het in deze zaak te wijzen arrest een bedrag van 1 000 euro te voldoen ter vergoeding van de door haar geleden morele schade;
- 5) Europol te veroordelen tot vergoeding aan Antonia de Jong van de kosten van dit geding.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster is werkzaam bij Europol. In het bestreden besluit van verweerster wordt aan verzoekster, op basis van haar beoordeling, geen salarisverhoging toegekend.

Verzoekster voert aan dat dit besluit artikel 29 van het Statuut voor de personeelsleden van Europol schendt. Volgens verzoekster heeft de raad van bestuur nagelaten de nodige regels vast te stellen voor het toekennen van een salarisverhoging overeenkomstig dit artikel. Verder beroept verzoekster zich op een overschrijding van de discretionaire bevoegdheid door de directeur, doordat de besluitvorming niet voldoet aan de eisen van zorgvuldigheid en onpartijdigheid. Verzoekster roept tenslotte een schending van het beginsel van gelijke behandeling en het vertrouwensbeginsel in.

Beroep, op 21 augustus 2002 ingesteld door Brighton Marine and Palace Pier Company tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-252/02)

(2002/C 261/34)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 21 augustus 2002 beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen door de Brighton Marine and Palace Pier Company, Jarrow, Tyne and Wear (Verenigd Koninkrijk), vertegenwoordigd door C. Vajda QC en T. Usher, Solicitor.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren de beschikking van 9 april 2002 met betrekking tot de conclusies krachtens artikel 87, lid 1, en artikel 87, lid 3, sub d, EG;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster exploiteert de Brighton Palace Pier. In de bestreden beschikking heeft de Commissie geoordeeld, dat bij de restauratie van de Brighton West Pier geen sprake was van staatssteun en, indien dat wel het geval was, die steun in overeenstemming was met de gemeenschappelijke markt. Verzoekster stelt dat een particuliere partner, St. Modwen, bij de restauratie van de Brighton West Pier betrokken is. Na restauratie zal deze partner de pier en het aangrenzende gebied commercieel exploiteren. Dit betekent dat verzoekster een rechtstreekse concurrent krijgt, aangezien de West Pier, die slechts 1,2 kilometer van de Palace Pier ligt, dan dezelfde diensten en attracties zal aanbieden als verzoekster thans aanbiedt.

Volgens verzoekster heeft de Commissie zich ten onrechte op het standpunt gesteld, dat de maatregelen St. Modwen niet bevoordeelden. Door de financiering van de restauratie zou St. Modwen de mogelijkheid krijgen, een belangrijke commerciële ontwikkeling door te voeren in een mate en op een locatie die anders niet mogelijk zou zijn geweest. Hierdoor geniet St. Modwen een mededingingsvoordeel ten opzichte van verzoekster.

Voorts heeft de Commissie ten onrechte geoordeeld, dat de betrokken maatregelen geen gevolgen hebben voor de mededinging en het handelsverkeer tussen de lidstaten. In de

beschikking wordt ten onrechte alleen rekening gehouden met de gevolgen die de exploitatie van een centrum van cultuurhistorisch belang op de West Pier voor de mededinging kunnen hebben. Er moet echter ook rekening worden gehouden met de gevolgen die het beheer en het gebruik van de bedrijfsgebouwen en de commerciële ruimte in het kustgebied voor de mededinging en de handel kunnen hebben. Deze nieuwe commerciële ontwikkelingen zouden niet plaatsvinden zonder de gefinancierde restauratie van de West Pier.

Ten slotte heeft de Commissie ten onrechte geconcludeerd dat indien er wel sprake was van steun, deze krachtens artikel 87, lid 3, sub d, EG verenigbaar zou zijn met de gemeenschappelijke markt. De Commissie heeft de voordelen van enige cultuurhistorische doelstelling niet afgewogen tegen de veel grotere louter commerciële aspecten. Evenmin heeft zij rekening gehouden met de mogelijke nadelen voor verzoekster, Palace Pier, die eveneens op de monumentenlijst staat en volledig steunt op haar commerciële levensvatbaarheid.

Beroep, op 23 augustus 2002 ingesteld door „L” tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-254/02)

(2002/C 261/35)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 23 augustus 2002 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door „L”, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door J. Van Rossem, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van de Commissie van 30 april 2002 en de stilzwijgende afwijzing van verzoeksters klacht van 4 februari 2002;
- verweerster te gelasten verzoekster schadeloos te stellen;
- verweerster in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster, die stelt het slachtoffer te zijn van belaging, komt op tegen de afwijzing door de Commissie van haar verzoek om rechtsbijstand. Voorts bestrijdt zij het stilzwijgende besluit om de door belaging veroorzaakte ziekteverschijnselen niet als een beroepsziekte aan te merken.

Tot staving van haar beroep tegen eerstgenoemd besluit voert verzoekster schending van artikel 25, lid 2, van het Statuut aan. Haars inziens is de motivering van dit besluit incoherent.

Voorts beroept verzoekster zich op schending van artikel 24, leden 1 en 2, van het Statuut met het betoog, dat de Commissie weigert verzoekster bij te staan doordat zij haar geen toegang verleent tot de informatie waarover zij ter zake van de belaging beschikt.

Tot staving van haar beroep tegen het tweede besluit voert verzoekster schending van artikel 25, lid 2, van het Statuut aan. Verzoekster stelt dat zij nooit een motivering voor de stilzwijgende afwijzing van haar besluit heeft ontvangen.

Beroep, op 2 september 2002 ingesteld door Pepsico Inc. tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak T-269/02)

(2002/C 261/36)

(Procestaal: Spaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 2 september 2002 beroep ingesteld tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) door Pepsico Inc., te New York, vertegenwoordigd door E. Armijo Chávarri, advocaat.

Verzoekster concludeert dat het Gerecht behage:

- te vernietigen de beslissing van het BHIM van 10 juni 2002 in zaak 114/2000-1;
- het BHIM te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „RUFFLES” voor waren van de klassen 29 en 30 (voeding en specerijen) — aanvraagnr. 000096875

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: Convent Knabber-Gebäck GmbH

Oppositiemerk of -teken: Duits merk „RIFFELS” voor waren van klasse 29 (frietten)

Beslissing oppositieafdeling: toewijzing van de oppositie voor „gedroogde groenten” (klasse 29) en „banketbakkers- en suikerbakkerswaren” (klasse 30). Afwijzing van de oppositie voor „graanpreparaten” (klasse 30).

Beslissing kamer van beroep: verwerping van het beroep

Middelen: schending van het beginsel van de rechten van de verdediging en van de regelgeving, die aan de basis liggen van de artikelen 73 en 74 van verordening nr. 40/94, alsmede schending van de beginselen van coëxistentie en gelijkstelling van gemeenschapsmerken en nationale merken.

Beroep, op 4 september 2002 ingesteld door stad Napels tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-272/02)

(2002/C 261/37)

(Procestaal: Italiaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 4 september 2002 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door stad Napels, vertegenwoordigd door Massimo Merola, Claudio Tesauo, Gisuseppe Tarallo en Edoardo Barone, advocaten.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de bij brief van 11 juni 2002 gegeven beschikking van de Commissie betreffende EFRO-bijstand nr. 66 en de correctie van de rekeningen met betrekking tot EFRO-bijstand nr. 67 nietig te verklaren;
- de Commissie te verwijzen in de kosten, met inbegrip van de kosten van rechtsbijstand.

Middelen en voornaamste argumenten

Het onderhavige beroep strekt tot nietigverklaring van de beschikking van 11 juni 2002 waarbij het dossier inzake EFRO-bijstand nr. 85.05.03.066 (hierna: „EFRO-bijstand nr. 66”) — „Collegamento metropolitana tratta Museo/Dante” (metroverbinding tussen Museo en Dante) — is gesloten en de Commissie het bedrag van de aanvankelijk toegekende steun voor de verwezenlijking van dit project heeft verminderd, en impliciet het verzoek om correctie van het saldo van de eerder toegekende, daarmee samenhangende EFRO-bijstand nr. 85.05.03.067 (hierna: „EFRO-bijstand nr. 67”) — „Collegamento su Ferro — Centro Urbano di Napoli” (treinverbinding — stadscentrum Napels) heeft afgewezen. Verweerster heeft in de bestreden beschikking slechts een deel van de aanvankelijk geplande en werkelijk gedane uitgaven in aanmerking genomen en de aanvankelijk toegekende steun dienovereenkomstig verminderd.

Tot staving van haar vordering stelt verzoekster schending van het vertrouwensbeginsel en van het billijkheidsbeginsel en niet-nakoming van de motiveringsplicht.

Dienaangaande betoogt zij dat de Commissie:

- door haar eigen vroegere gedrag bij verzoekster het gewettigde vertrouwen heeft gewekt dat zij de toegekende steun volledig zou ontvangen, aangezien de werken waarvoor bijstand werd verleend, werden uitgevoerd zoals gepland, en de in aanmerking komende — werkelijk gedane en naar behoren geboekte — uitgaven in totaal niet minder bedroegen dan de aanvankelijk geplande uitgaven.
- het verzoek om correctie van het saldo van EFRO-bijstand nr. 67 heeft afgewezen en de in het kader van EFRO-bijstand nr. 66 toegekende steun heeft verminderd op grond dat de in aanmerking komende uitgaven lager waren dan gepland (doordat zij per vergissing reeds op de nieuwe steun waren toegerekend), hoewel de gedane uitgaven in totaal hoger waren dan gepland en verweerster heeft erkend dat de werken overeenkomstig het project waren uitgevoerd.

Beroep, op 9 september 2002 ingesteld door „D” tegen Europese Investeringsbank

(Zaak T-275/02)

(2002/C 261/38)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 9 september 2002 beroep ingesteld tegen Europese Investeringsbank door „D”, vertegenwoordigd door J. Choucroun, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- het onderhavige beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- nietig te verklaren het eenzijdig genomen besluit van de Europese Investeringsbank van 26 maart 2002 waarbij de tussen partijen overeengekomen proeftijd van zes maanden met vier maanden is verlengd;
- nietig te verklaren het besluit van de Europese Investeringsbank van 28 juni 2002 waarbij verzoekers arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd, gesloten op 20 oktober 2001, buiten de proeftijd eenzijdig per 15 juni 2002 is opgezegd;
- de Europese Investeringsbank te gelasten, verzoeker 45 000 (vijfenvertigduizend) euro aan schadevergoeding te betalen;
- de Europese Investeringsbank in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker komt op tegen de verlenging van zijn proeftijd bij verweerster alsmede tegen de eenzijdige opzegging door laatstgenoemde van zijn arbeidsovereenkomst buiten die proeftijd.

Tot staving van zijn beroep voert hij het volgende aan:

- schending van het legaliteitsbeginsel doordat noch de aanstellingsbrief noch de Statuten van de Bank bepalen

dat de proeftijd kan worden verlengd. De bank kan dienaangaande geen wijzigende omstandigheden aanvoeren;

- schending van de pacta sunt servanda-regel doordat de Bank niet gedurende de proeftijd gebruik heeft gemaakt van haar recht de overeenkomst zonder opgaaf van redenen met een opzegtermijn van twee weken op te zeggen, en op grond dat verweerster de overeenkomst niet eenzijdig kan wijzigen.

Verzoeker beroept zich voorts op schending van de zorgplicht en van het vertrouwensbeginsel.

Doorhaling van zaak T-50/01 ⁽¹⁾

(2002/C 261/39)

(Procestaal: Engels)

De president van de Eerste kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 11 juli 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak T-50/01: Saffron Investments NV tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB C 200 van 14.7.2001.

III

(Bekendmakingen)

(2002/C 261/40)

Laatste publicatie van het Hof van Justitie in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*

PB C 247 van 12.10.2002

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 233 van 28.9.2002

PB C 219 van 14.9.2002

PB C 202 van 24.8.2002

PB C 191 van 10.8.2002

PB C 180 van 27.7.2002

PB C 169 van 13.7.2002

Deze teksten zijn beschikbaar in:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
